

PASTRAVI PRIN ZAPADA!

marti, 18 ianuarie 2022

În Austria, în zona unde locuiesc, iarna i-a intrat în drepturi depline încă de la finele lunii noiembrie când au fost semnalate temperaturi foarte scăzute și zăpadă în unele locuri.

La începutul lui decembrie stratul de zăpadă mă sura 30-35 de centimetri, un fenomen frumos și plăcut pentru această perioadă a anului, iubit de copii, însă nu și de noi, pescarii.

Iar cum în tagma noastră pasiunea nu prea cunoaște limite, am decis să merg la o partidă de pescuit ori de câte ori am avut ocazia, în speranța de-a captura un exemplar frumos de păstrăv sau o lostră pentru masa de Crăciun, un obicei la noi în familie.

Deși am un echipament adecvat pescuitului în timpul iernii, zăpada și gheața formate pe malul râului din cauza temperaturilor scăzute îmi îngreunau accesul în zonele preferate de pescuit, cele cu apă lină și adânc unde speram că să lăzesc regele neîncoronat al apelor de munte, păstrăvul.

În cursul săptămânii nu prea aveam mult timp la dispoziție pentru a pescui înănd cont că mă întorceam de la muncă pe la 14,30 iar întinericul se lasă destul de devreme în această perioadă a anului. Am mers și așa de câteva ori, însă în zadar, nici o captură notabilă, numai pești sub dimensiunile admise de lege. Năluca pe care le folosesc în această perioadă a anului și mai ales când temperaturile sunt foarte scăzute, sunt năluci de dimensiuni mici și medii, de un maxim de 8-10 centimetri și 10-20 de grame, iar dacă apa râului este foarte limpede le prefer pe cele de culori mai închise.

Am tot insistat să caut pește mult dorit pentru masa de Crăciun până în dimineața zilei 12 decembrie. Cu toate că era o dimineață de sâmbătă cu cer senin, mult soare și temperaturi foarte scăzute, undeva pe la -5C°, nimic nu mă oprit să ies pe malul apei, mai ales că eram singur acasă. La ora 8 dimineața eram deja pe malul râului, deși tiam că pești sunt încă leneși la primele orașe dimineții. Am ales o apă cu curent slab și nu foarte adânc, iar când năluca am optat pentru un vobler scufundător de 8 centimetri, imitând o păstrăvului indigen, care i-a făcut datoria nu de puține ori de când pescuiesc cu el.

După primele lansări nu am simțit nici un atac din partea peștilor. Am coborât câteva sute de metri în aval, înfruntând zăpada de malul râului, și am mai făcut câteva lanseuri, dar, se pare, pești s-au decis să nu colaboreze cu mine. Dezamăgit, m-am deplasat la prima benzinărie și mi-am luat un sandwich cu uncă și un ceai cald, pentru a mă încălzi puțin și pentru a-mi recapăta spiritul de pescar optimist în acele condiții extreme de pescuit.

Am servit micul dejun în mașină, după care m-am întors în locul unde am început să pescuiesc dimineața. Soarele strălucea pe cer, dar temperaturile au scăzut și mai mult. După câteva lansări am avut parte de primul atac, am înepat instantaneu și lupta a început. Mă confruntam cu un pește foarte frumos, un curcubeu de zile mari, undeva pe la 2 kilograme și 50 de centimetri, puțin mai mic decât cel de-al doilea păstrăv capturat în același loc, după alte câteva lanseuri. În orice caz, ambii treceau ușor pragul de 2 kilograme, pești superbi și frumoși, numai buni pentru masa de Crăciun.

Am ajuns acas cu bine, pu in înfrigurat, dar fericit i bucuros pân în adâncul sufletului. Imediat am pus la fiert o uic cu boabe de piper i m-am apucat s cur pe tii i s -i filetez, oasele i capul pentru ciorb , iar fileurile pentru tigaie. Iar ca pescar hoinar ce sunt, întotdeauna voi visa la marea captur . Iar vou , dragi cititori ai revistei Hrvatska gran ica, v doresc mult s n tate, s rb tori fericite i pline de bucurii al turi de cei dragi. Cr ciun fericit!

Petru Milo_